З ВЕЛИКОЮ радістю зустріли трудівники артілі імені Петровського Кіровоградського району проект нової Програми КПРС. Зараз партійна і комсомольська організації проводять широке ознайомлення колгоспників з новим історичним документом.

На знімку: доярка Олена КАГАМЛИК читає своїм подругам Любі МЕДВЕДЄВІЙ, Валі САНЖАРІ і Лідії ВАРЕСІ проект Програми КПРС.

Тепер доярки щодня надоюють від кожної корови по 10—11 літрів молока. Ознайомившись з історичним документом, вони дали слово значно підвищити надої і до XXII з'їзду КПРС виконати взяті на себе соціалістичні зобов'язання.

Фото А. СКВОРЦОВА.

Пролетарі всіх країн, єднайтеся!

Молодий комунар

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

Рік видання V № 98 (449). | П'ятниця, 18 серпня 1961 р. | Ціна 2 коп.

ім. Д. Чижевського

КОМСОМОЛ покликаний у ще більшій мірі виявляти ініціативу і почин в усіх галузях життя, розвивати активність і трудовий героїзм молоді. Центральне місце в роботі комсомольських організацій повинно займати виховання у молоді безмежної відданості Батьківщині, народові, Комуністичній партії і справі комунізму, постійної готовності до праці на благо суспільства і до подолання будь-яких труднощів, підвищення рівня загальної освіти і технічних знань юнаків та дівчат.

(З проекту Програми КПРС).

Це—чудово!

У новому проекті Програми партії передбачено громадське виховання дітей дошкільного і шкільного віку. Чудовим є те, що зросте сітка дитячих садків та інших дошкільних установ і діти будуть виховуватись безплатно. Щоб прискорити цей час, ми повинні більше користуватись методом народної будови. І шефами у цій справі станемо ми, комсомольці.

В. БУДЯК,
вихователька Кіровоградського дитячого садка № 11.

Перспективи радянського гідротурбобудування

В ПРОЕКТІ Програми КПРС говориться про важливість електрифікації всієї країни, вказані грандіозні цифри зростання вироблення електроенергії. Її річне виробництво повинно бути доведено на 1970 рік до 900—1000 мільярдів кіловат-годин, а на 1980 рік — до 2700—3000 мільярдів кіловат-годин. Для зіставлення вкажемо, що у нас в країні було вироблено в 1960 році всього 292 мільярди кіловат-годин.

Коли вважати, що існуюче співвідношення між тепловими і гідравлічними електростанціями залишиться тим самим, то потужність гідростанцій у 1970 році повинна дорівнювати приблизно 47, а в 1980 році — 127 мільйонам кіловат. Отже, за 20 наступних років треба буде виготовити нових гідротурбін майже в 10 раз більше, ніж було виготовлено в нашій країні досі. Щоб виконати це завдання, треба буде насамперед споруджувати великі гідростанції, устатковані турбінами великої потужності.

Гідроенергобудівництво набере найбільшого розвитку в Сибіру, на таких багатоводних ріках, як Ангара, Єнісей, Амур та інші. Для великих гідростанцій потрібні будуть при напорі води в 100—200 метрів радіально-осьові турбіни одиничної потужності до 500—700 тисяч кіловат і при напорі до 60 метрів — поворотнолопатеві турбіни потужністю до 250—300 тисяч кіловат.

Використання енергетичних ресурсів рівнинних рік при напорі до 15 метрів вимагатиме великої кількості горизонтальних поворотнолопатевих турбін з генераторами, розміщеними в спільному кожусі, так званих капсульних гідроагрегатів. Вони дадуть змогу значно спростити будівництво гідростанцій, знизити його вартість на 20—30 процентів. Ці турбіни теж уже почала створювати наша промисловість. На Харківському турбінному заводі проектується горизонтальна турбіна для Київської ГЕС, а на Ленінградському металічному — для Череповецької ГЕС.

Ряд гідростанцій намічається збудувати в гористій місцевості — на Кавказі, Алтаї, в Таджикистані. Для них потрібні будуть радіально-осьові і ковшові турбіни одиничною потужністю до 400 тисяч кіловат, розраховані на напір води в 300—600 метрів. Приступивши до розв'язання цього завдання, енергомашинобудівники Харкова почали проектування високонапірної гідротурбіни для Нурецької ГЕС, споруджуваної на ріці Вахш.

У нашій країні передбачається також споруджувати гідроакумулюючі електростанції, устатковані оборотними агрегатами: насос-турбіна. Для використання енергії морських припливів і відливів потрібні будуть спеціальні реверсивні гідроагрегати з поворотними лопатями.

Отже, гідротурбобудівники повинні створювати найрізноманітніші турбіни для роботи при напорах від 2—3 до 500—600 метрів. Кількість води, що пропускається через турбіну, теж змінюватиметься в широких межах від половини кубометра до сотень кубометрів на секунду. Різними будуть і умови встановлення агрегатів, які враховуватимуть специфічні особливості кожної гідростанції.

Гідротурбобудування тісно зв'язане з параметрами електростанцій, напором води та її витратою. Тому дуже важливо провести старанне техніко-економічне дослідження для визначення найдоцільніших потужностей агрегатів окремих ГЕС з врахуванням максимальної уніфікації типів і розмірів турбін.

Серйозні завдання мають розв'язати енергомашинобудівники у зв'язку з необхідністю різко збільшити обсяг виробництва гідротурбін. Треба значно підвищити продуктивність праці в гідротурбобудуванні. Цьому має сприяти удосконалення технологічності конструкцій машин, зокрема застосування таких форм і способів одержання деталей, при яких заготовки максимально наближалися б до готового виробу. Для зниження все ще високої питомої ваги ручних робіт у виготовленні великих гідротурбін потрібна дальша механізація виробничих процесів.

М. КОВАЛЬОВ,
член-кореспондент Академії наук СРСР, лауреат Ленінської премії.
Ленінград, серпень.

В труді виростають крила

ЯКІ широкі горизонти відкриваються перед нами в проекті Програми КПРС! Особливо глибоко хвилюють радянський народ слова про те, що нинішнє покоління житиме при комунізмі. Там же підкреслено, що чим успішніша буде праця робітничого класу, колгоспного селянства, інтелігенції, тим ближче здійснення великої мети — побудови комуністичного суспільства.

Ми, робітники ковальсько-пресового цеху, від усієї душі вітаємо проект Програми КПРС. Ставши на трудову вахту на честь XXII з'їзду партії, я систематично виконую змінні завдання на 140—145 процентів, а зобов'язувалась виконувати на 125. Добре трудяться й мої подруги по роботі Світлана Мельниченко і Галина Усатенко.

Я взяла над ними шефство, допомагаю їм здобути звання ударників комуністичної праці, вийти в число передовиків. Ділюся з ними своїм досвідом роботи. Світлана останнім часом добивається перевиконання змінних завдань на 30—35 процентів. Вже заходила розмова між членами цехового комітету комсомолу про те, що їй можна присуджувати високе звання. Непоганих успіхів добивається і Галина: її показники щозміни — на 20—25 процентів вище норми. Ми працюємо так, щоб наш завод, який недавно випустив мільйонну сівалку, з року в рік нарощував свою потужність, давав для соціалістичного сільського господарства все більше машин. Це й буде нашим вкладом у зміцнення союзу робітничого класу і селянства.

Ми, три подруги, беремо активну участь в гуртках художньої самодіяльності при Палаці культури імені Жовтня заводу «Червона зірка». Я відвідую драматичний гурток, а Галя і Світлана — танцювальний, входимо до складу агіткультбригади при Палаці культури. Комсомольська організація доручила нам розповсюджувати літературу серед робітників цеху, і це завдання ми виконуємо охоче.

Нова Програма КПРС — наша рідна, кровна справа. Ми не пошкодуємо сил, щоб успішно виконати намічені в ній історичні завдання.

Г. СНІГУРЕНКО,
пресувальниця ковальсько-пресового цеху заводу «Червона зірка».
м. Кіровоград.

Перед тобою, читачу, — Анатолій Долгоруков. Цей життєрадісний юнак працює столяром на Новомиргородському побутовому комбінаті. Не один десяток столів, шаф, стільців, диванів виготовили його вмілі руки.

Гідно несе Анатолій трудову вахту на честь наступного з'їзду партії. 120 — 125 процентів — такий його виробничий показник.

На знімку: Анатолій ДОЛГОРУКОВ.

Фото В. КОВПАКА.

Наша кровна справа

У ПРОЕКТІ Програми партії говориться, що протягом ближчого часу буде значно розширена торгівля в кожному місті і селі. З року в рік населення через торговельну сітку одержуватиме все більше промислових і продовольчих товарів. Особливо наголошується на збільшенні виробництва м'яса і м'ясних виробів, жирів, молочних продуктів. Саме ці товари і проходять через наші руки.

В нашій бригаді продавців, яка працює в гастрономічному відділі магазину, в основному трудиться молодь. Скарг на відділ ніколи не буває, покупців обслуговуємо добре. На честь XXII з'їзду партії ми взяли зобов'язання достроково виконати десятимісячний план товарообороту — до 25 жовтня. Хороших успіхів добивається і бригада комуністичної праці, яку очолює Г. В. Дрофань (відділ штучних товарів). З місяця в місяць вона перевиконує планові завдання, слідкує за чистотою на робочих місцях.

Ми твердо знаємо: прийде час, коли завдяки самовідданій праці трудящих настане повний достаток матеріальних і культурних благ, почнеться перехід до комуністичного розподілу по потребах. Щоб скоріше наблизити цей час, кожний з нас працює ще краще.

Б. КОЗАК,
старший продавець магазину «Гастроном» № 14.
м. Кіровоград.

В бригаді здружених

ДОБРЕ трудяться швеї бригади Валентини Штурко з Бобринецького комбінату побутового обслуговування. Колектив комуністичної праці взяв зобов'язання виконати свій річний план до XXII з'їзду партії. У вільний час дівчата люблять почитати свіжу газету, журнал чи просто цікаву книжку, помріяти про майбутнє.

— Працюють дівчата сумлінно, без браку, — розповідає бригадир В. Штурко. — Щомісяця план виконуємо на 120—125 процентів. Наша продукція в основному йде в райони Кіровоградської області, але зрідка виконуємо замовлення з Москви та інших міст країни.

Важко виділити котрусь з дівчат. Марія Маркова, Галина Власенко, Алла Печерська, Ніна Олексієнко — кожна з них працює по-комуністичному. Прасувальниця Валя Мірошниченко їде в цьому році вчитися на майстра по пошиттю верхнього одягу. Заступник секретаря комсомольської організації комбінату Рая Корінецька вчиться на IV курсі республіканського заочного технологічного технікуму.

Подруги любовно доглядають сад при комбінаті, який посадили своїми руками.

— Нашу бригаду викликала на змагання бригада Люби Арсиненко, — говорить В. Штурко. — Що ж, будемо змагатись. Ми попрацюємо так, щоб обов'язково вийти переможцями.

На знімках: вгорі — бригадир Валентина ШТУРКО; справа — швеї бригади В. Штурко у вільний від роботи час читають книгу.

Фото і текст В. ШТЕЙНБЕРГА.

До зльоту-зустрічі перших комсомольців Кіровоградщини

ПЕРЕД СИНАМИ ЗОРЯНИХ СТОЛІТЬ, ЗНАМЕНАМ ПЕРЕМОЖНО ПЛОМЕНІТЬ,

На знімку: група найстаріших комсомольців Кіровоградщини. В першому ряду (зліва направо): В. СЕРОВ, О. ШЕСТАКОВСЬКА, М. ЯРЕЦЬКА-САХАРОВА, С. НАУМОВ, В. КАЦЕН; в другому ряду: Н. СЕРОВА, Л. ЛЮДМИЛОВА-ЗЕФІРОВА, С. КОРЕЦЬКА, Р. БЕЛОВА.

Я СКРІЗЬ кіровоградців зустрічаю

В якім краю далекім
не буваю,
В якій журбі чи радості
якій —
Я скрізь кіровоградців
зустрічаю,
Моїх надійних, вірних
земляків,
Ровесників. Вони сьогодні
всюди
Закохані в професію свою.
Трудівники, мої хороші
люди,
Я вас безпомилково
пізнаю.
Творці чудес і нових
звершень свідки,
Заводів і ланів господарі,
Сучасники ясної семирічки,
Колгоспники і дружні
шахтарі —
Ви всі такі від роду
і до роду
З щасливого колгоспного
села.
Ні, не дарма високу
нагороду
За чесний труд вам партія
дала.
В якім краю далекім
не буваю,
В якій журбі чи в радості
якій —
Я скрізь кіровоградців
зустрічаю,
Моїх хороших, вірних
земляків.

Олександр ЧЕРНЕЦЬКИЙ.

Ми гартувались в боях і труді

КОМСОМОЛЬСЬКА організація Кіровограда (в минулому — Єлисаветград) — одна з найстаріших на Україні. Вже в подіях 1905 року молодь міста брала активну участь.

Однак лише після Лютневої революції в Кіровограді був створений клуб робітничої молоді, керівництво в якому тимчасово захопили меншовики. Під виглядом розгортання культурної роботи вони намагались відвернути увагу юнаків і дівчат від класової боротьби.

Але намагання жалюгідної купки негідників були марними. Група передової робітничої молоді на чолі з друкарем т. Масленковським (він загинув під час Великої Вітчизняної війни) вела непримиренну боротьбу з меншовиками. Незабаром ця група примикає до більшовицької організації і у збройному Жовтневому повстанні в Кіровограді вливається в перші загони Червоної гвардії.

У ПЕРІОД німецької окупації і петлюрівщини молоді робітники-комуністи допомагають партійній організації міста вести підпільну боротьбу. Після знищення загарбників ініціативна група звернулася до більшовицького комітету з пропозицією створити в Кіровограді молодіжну комуністичну організацію. В квітні 1919 року відбулося перше засідання Комуністичної Спілки Молоді Єлисаветграда.

Досвіду тоді не було майже ніякого. На свій страх і риск комітет Спілки формує два відділи: по охороні праці молоді і по проведенню політико-виховної роботи. А втім, займатися мирною організаційною діяльністю єлисаветградському комсомолу не довелося. Вже на перших зборах було поставлено питання про військове становище. Прийняли рішення направити в Червону Армію 30 процентів членів Спілки.

ГЕРОЇЧНО боролись з бандитами курсанти кавалерійських курсів, партійці і комсомольці зведеного загону. Але сили були нерівні. В кровопролитних боях повільно відходили добровольці. Рідне місто довелося здати. І лише через три дні разом з регулярними частинами Червоної Армії добровольці розгромили григор'євців і повернулись до Єлисаветграда.

В період боротьби з бандою Григор'єва молода комсомольська організація зазнала великих втрат. Довелося створювати новий комітет. Це було надзвичайно важко, якщо мати на увазі, що комсомольці вели напружену ідеологічну боротьбу з всілякими буржуазними націоналістичними і псевдонаціоналістичними організаціями. І все-таки лави комсомольців безперервно зростали.

26 липня в Києві відкрився перший Всеукраїнський з'їзд Спілок Молоді. Єлисаветград направив на нього своїх двох делегатів.

Всеукраїнський з'їзд об'єднав всі революційні організації молоді на Україні в одну спілку, яка дістала назву Комуністична Спілка Молоді України.

Після з'їзду помітно активізувалась діяльність комсомолу. Але дальшій роботі завадив наступ на Україну військ білогвардійського генерала Денікіна. В місті була таємно виділена група комуністів і комсомольців для підпільної діяльності.

Настали важкі дні розгулу білогвардійців. Розстріли і шибениці, спалені села — ось що було характерним для тих часів. Але ніщо не могло залякати патріотів. В містах Бобринці, Новоукраїнці, Знам'янці, Новомиргороді діяли підпільники — комуністи і комсомольці.

НАРЕШТІ наступив 1920 рік. Він приніс рідному місту визволення від білогвардійських найманців. Створюється ініціативна група по зміцненню і поповненню лав комсомольської організації, обраний тимчасовий комітет.

Спочатку були створені комсомольські осередки в центрі міста, потім з'явились Кущівський і Залізничний райкоми. Одночасно зростають і міцніють сільські організації. В Новоукраїнці на чолі місцевої комсомолії стає здібний молодий поет Іван Демченко (в грудні 1920 року він загинув в бою з бандами Махно).

В інших районах вожаками молоді стали Григорій Ленчін (тепер — директор тресту «Києвпаливо»), Григорій Вовченко (професор, проректор Московського Державного Університету), Дмитро Панченко (професор, Заслужений діяч наук УРСР) та інші.

Всім комсомольським організаціям доводилось зі зброєю в руках битися з багаточисленними бандами, що діяли на території області.

З ГОДОМ створюються перші сільськогосподарські комуни і артілі. І в цій справі комсомольці виступають ініціаторами. Багато жертв поніс в ті роки комсомол області в боротьбі з куркульсько-бандитською атаманщиною.

Юнаки і дівчата тоді входили до частин особливого призначення. Багато яскравих сторінок вписала в їх історію комсомолія Кіровоградщини. Саме тоді в лісах під Знам'янкою простим солдатом розпочав свою службу в Червоній Армії Андрій Олейніков. А через 24 роки він знов воював в тих місцях, але вже в чині генерала, командира дивізії, яка визволяла від фашистських загарбників м. Знам'янку.

ВІДГРИМІЛИ залпи громадянської війни, почався відбудовчий період. Міцніє міська комсомольська організація. В травні 1921 року організовується осередок комсомолу при заводі «Червона зірка». Його першим секретарем обирається Олександр Іваненко (тепер член КПРС, персональний пенсіонер).

В червні 1922 року скликається перша загальноміська конференція молодих металістів. Вона пройшла з великим успіхом. Райкоми в місті реорганізуються. З комсомольських осередків маслозаводу, млина, пекарень, бойні створюється міцний великий осередок «Пищевкус», який очолив Михайло Бреслер. Одночасно активізують свою діяльність осередки друкарів, залізничників, швейників та інших.

Велику роботу проводить в ці роки комсомолія Кіровоградщини по політичному вихованню молоді. Починає працювати комсомольський клуб імені Індрусова, створюється сітка політгуртків, значна увага приділяється ліквідації неписьменності.

У 1923 році відбувся перший з'їзд батрацької і бідняцької молоді. В результаті цього заходу посилився приплив юнаків і дівчат в сільські комсомольські організації, створюються нові осередки при радгоспах.

В 1922 році в Єлисаветграді зароджується дитячий комуністичний рух. Створюються перші групи «Юних Спартаків» — провісників майбутніх піонерських загонів і дружин.

Наступні роки характерні для 11-тисячної окружної комсомольської організації розгортанням великої політичної і культурної діяльності, боротьбою за реалізацію рішень партії, виконання її завдань.

Величезну роботу провела комсомолія Кіровоградщини в 1927—1930 роках—в період розгорнутого наступу на капіталістичні елементи, боротьби за соціалістичну реконструкцію народного господарства.

Л. ДМИТРЕНКО, П. КУЛИК, С. РАЗУМОВСЬКИЙ,
ветерани комсомолу Кіровоградщини.

ЩО МОЖЕ ЗРІВНЯТИСЯ З ТОБОЮ, ЮНІСТЬ!

НА НЕЛЕГКІ часи — початок 30-х років — припала моя комсомольська юність. Та зараз, на схилі літ, пам'ять воскрешає не труднощі, які долав тоді комсомол, а всі радощі, зв'язані з перебуванням в його рядах.

У кожного є в житті події, яких не забути повік. Для мене одна з них — комсомольські збори, що відбувались лютневим вечором в тісній хатинці, яка звалась Новгородківським клубом. Я дуже хвилювалась, коли секретар комсомольського осередку зачитував мою заяву. Воно й було чого: першою з дівчат не лише в нашому осередку, а по всьому Новгородківському району подала я заяву в комсомол. Пригадалось, як напередодні зборів прийшов до матері сторож сільради, щоб «схаменула» мене.

— Ти знаєш, Маріє, — казав він, — на дверях сільради вивісили список: 12 хлопців і між ними — твоя дівка. Чи ж буде пуття з такої? Не пускай її у комсомол.

Список, про який він говорив, дійсно існував. Тоді у нас такий хороший звичай був: за 2—3 тижні до зборів повідомити молодь, хто вступатиме до комсомолу. Наперед обдумували, зважували, чи гідні вони цього.

Мене, дочку бідняків, наймичку, прийняли одноголосно. З матір'ю, звичайно, відбулась нелегка розмова. Та згодом вона мимоволі пройнялась величезною симпатією до моїх невгамовних друзів, до наших справ, до комсомолу, який мене, як кажуть, вивів у люди.

Моїм першим комсомольським дорученням було завідування клубом. Щовечора в клубі збиралась молодь, щоб почитати, поспівати. Проводились політзаняття, цікаві диспути, або так звані політбитви.

Через деякий час мене обрали секретарем окремої територіальної організації. А в 1925 році райком комсомолу рекомендував мене для навчання у Кіровоградський педагогічний технікум.

В роки колективізації я вже працювала завідуючою Митрофанівською семирічною школою Новопразького району і була секретарем сільської організації, що об'єднувала 180 комсомольців. Без участі молоді тоді не проходила жодна політична кампанія.

Я вдячна комсомолу за те, що вже тоді, у роки молодості, він навчив мене доводити до кінця розпочату справу, відповідати за доручення, навчив твердості і принциповості. Де б я не працювала потім — вчителькою, головою райкому профспілки працівників освіти, завідуючою відділом агітації і пропаганди райкому партії, секретарем райкому партії — мені завжди допомагали риси, успадковані від комсомолу.

Т. ЧАЙКІНА,
персональна пенсіонерка.

м. Херсон.

ХВИЛЮЮЧІ

ЧИМ менше днів залишалось до зльоту-зустрічі ветеранів комсомолу Кіровоградщини, тим неспокійніше ставало на серці, тим більше поринав я у спогади про комсомольських побратимів, про далекі двадцяті роки. Пам'ять про них не зітерли життєві бурі, події, які відбувалися опісля.

Тринадцятирічним хлопчиком в 1916 році почав я працювати робітником по очистці колії на перегоні Шостаківка—Ташлик. В 1920 році перейшов на станцію Єлисаветград (нині станція Кірово-Українське), працював робітником по ремонту колії.

1920 рік в моїй біографії особливо знаменний — мене прийняли до комсомолу. Цю подію пам'ятаю до подробиць. Зайшов до Залізничного райкому КСМУ (він містився там, де зараз знаходиться друге відділення зв'язку). Подав заяву. В кімнаті, де проходив прийом, було троє — секретар райкому т. Іваненко і ще двоє. Розпитали мене про життя, роботу. Справді по-робітничому поговорили про тогочасні події, про завдання, які стоять перед молоддю.

А незабаром райком доручив мені створити комсомольську організацію на станції. Тоді вже тут було три члени КСМ. З допомогою секретаря парторганізації станції т. Синигуба і партприкріпленого т. Кравцова зібрали збори молоді. Проходили вони бурхливо. Тоді вступили до комсомолу брати Василь і Мина Мазуренки, слюсар Дмитро Рогов, Катя Кравцова, її сестра та інші. Я був обраний секретарем комсомольської організації станції.

Чимало турбот було у членів організації. Нала-

ПЕРЕД ТОБОЮ ЗЕМЛЕ СМАГЛОЧОЛА, ЩО ЇХ БАТЬКИ ВРУЧИЛИ КОМСОМОЛУ!

До зльоту-зустрічі перших комсомольців Кіровоградщини

Сторінки комсомольського літопису

19 серпня — знаменний день в історії комсомолу нашої області. До нас завітали ветерани комсомольського руху на Кіровоградщині. Вони, славні сини Росії і України, були першими будівниками Радянської влади в містах і селах області.

Ми, молоде покоління наших славних батьків, братів і сестер, тільки з історичних джерел, тільки з розповідей очевидців пізнаємо, ціною яких великих зусиль робітники і селяни молодої Радянської Республіки розгромили інтервентів і внутрішню контрреволюцію, відбудовували зруйноване першою імперіалістичною і громадянською війнами народне господарство.

1919 рік. Рік розрухи, голоду, навали на рідну землю американських, англійських, французьких загарбників, передсмертна агонія білих армій Колчака, Денікіна, Врангеля, Юденіча, бандитські наскоки Махна, Григор'єва, Зеленого... Яку залізну волю, більшовицьку стійкість, комсомольську завзятість треба було мати, щоб в такі важкі дні відбивати ворога і дбати про культурний розвиток молоді, вилучати у куркулів хліб, відправляти його революційному Пітеру й Москві.

Перед нами пожовклі газетні сторінки того часу. Вони видрукувані за браком газетного паперу, шрифтів і фарб на будь-якому обгортковому матеріалі. Навіть по самих заголовках відчуваєш напружений пульс, героїку червоних буднів: «Геройський захист Уралу», «Мобілізація робітників», Геть паразитів!», «Напад французьких піратів на Очаків», «Денікінці мстять дітям», «Мир хатам — війна палацам!», «Хай живе Червона Армія — оплот комунізму!», «Денікінці розстрілюють селянську бідноту», «Протести проти охоти піратів», «Чистка спекулянтів», «Хай живе Комуністична Рада!».

Вчитуєшся в скупі повідомлення з фронтів, в хроніку місцевого життя, у звіти революційно-військових комітетів, Рад робітничих, селянських і червоноармійських депутатів, комуністичних і комсомольських організацій, профспілок — і перед тобою постає велетенська постать радянської людини — воїна-робітника-комуніста...

Вчитайтеся, товариші, в ці скупі, але величні за своїм змістом, газетні рядки тих років і ви побачите, як і чим жили, як боролись і трудились наші славні батьки, перші комсомольці, чию естафету ми несемо сьогодні, несемо з гордістю в прийдешнє майбутнє — комунізм.

Ось кілька заміток, взятих з газет «Коммунист» (щоденний орган Єлисаветградської організації Комуністичної партії (більшовиків) України) та «Известия Елисаветградского Совета Рабочих, Крестьянских и Красноармейских Депутатов» за 1919 рік.

На знімку: група членів Олександрійської міської комсомольської організації. В центрі — секретар організації т. МОСКОВСЬКА.

КОМУНІСТИЧНА СПІЛКА МОЛОДІ

З НАХОДИТЬСЯ на Петровській вулиці ріг Інгульської в будинку Смирнова напроти Петровського бульвару.

Читальня і канцелярія відкриті в буденні дні від 4 до 9, по святах — від 9 ранку до 9 вечора безперервно.

ХЛІБНИЙ ТИЖДЕНЬ

КОМУНІСТИЧНА Спілка Молоді найближчим часом знову влаштовує хлібний тиждень для відправки хліба дітям робітників Півночі, оскільки хлібний тиждень, що почався, був перерваний подіями в місті. Зібрані гроші збережуться незайманими аж до виникнення хлібного тижня.

ОПЕРАТИВНЕ ЗВЕДЕННЯ ШТАБУ Н-СЬКОЇ АРМІЇ 3 ЛИПНЯ

У МІСТЕЧКУ Новгородці в 35 верствах на південний схід від Єлисаветграда виявлено банду Григор'єва під його керівництвом, яка намагається пробратися до Знам'янського лісу. Заходів для ліквідації банди вжито.

ВИСТАВКА ДИТЯЧОЇ ТВОРЧОСТІ

КОМІТЕТОМ образотворчих мистецтв влаштовується виставка дитячої творчості для вчителів, які приїхали на з'їзд. На жаль, кращі твори дитячої творчості, які знаходяться в розпорядженні комітету, надіслані в повіт для ознайомлення селян з творчістю дітей.

* * *

Скликаються екстренні загальні збори Єлисаветградської організації Російської Соціал-Демократичної Робітничої Партії на перше липня о 5 годині вечора за новим часом в приміщенні редакції «Нашого Життя». Порядок денний — мобілізація.

* * *

Спілка Комуністичної Молоді влаштовує в четвер 5 червня о 6 годині за новим часом лекцію на тему: «Що несуть робітникам і бідноті Григор'єв, добровольці і союзники». Прочитає лекцію т. Яновська. Вхід для робітників безкоштовний.

НА ЧЕРВОНИХ ФРОНТАХ

Оперативне зведення штабу Н-ської армії від першого липня. Київ. 1 липня.

На Ковельському напрямку рідка гарматна перестрілка. На захід від Старокостянтинова наші війська, перейшовши у наступ, з бою захопили містечко Базалія. В районі станції Комарівці наші частини, підтримувані бронепоїздом, стримують дальший наступ противника.

* * *

Внутрішній фронт. В районі станції Фундуклїівки. вислана розвідка на 30 верст противника не виявила. Рух поїздів до Знам'янки відновлено. На дільниці Христинівка—Цвіткове нами поправляється залізничне полотно і відбудовується телеграфний зв'язок. Район Таращі на південь до станції Ставище, Боярка і Шандеровка цілком очищені. В районі Сквирі наш наступ продовжується. В районі Чигирина біля Антонівки в 25 верствах північніше Корнетовки розбито банду із 78 чоловік. Захоплено два кулемети.

КУЛЬТУРНО-ОСВІТНЯ РОБОТА В ПОВІТІ

М. Виска. Засновано народний будинок освіти, відкрито хати-читальні і вечірні курси.

Піщаний Брід. Засновано народний будинок, відкрито хати-читальні, організувались гуртки: хорового співу, музичний і лекторський.

Щербані. Відкрито народний дім.

м. Бобринець. В місті влаштовано народний будинок і робітничий клуб.

с. Грузьке. У волості є одна читальня в приміщенні виконкому, але література надходить до нас рідко і в недостатній кількості.

Кам'янка. В районі волості є читальня-бібліотека.

Ганнинське. Влаштовуються спектаклі. Відділ народної освіти відкриває хати-читальні.

Добровеличківка. В районі волості два народних будинки і кілька читалень: влаштовуються мітинги і збори.

с. Устинівка. В районі волості організувалось кілька культурно-освітніх гуртків.

ХЕРСОНСЬКІ РОБІТНИКИ — ЄЛИСАВЕТГРАДЦЯМ

ХЕРСОНСЬКІ робітники надіслали єлисаветградцям на адресу військкому і спілки металістів таку телеграму: «Другий ешелон херсонських робітників слідує на фронт. Вітає єлисаветградський пролетаріат і іменем революції наказує їм стати під гвинтівку для захисту Радянської влади. Смерть шкурникам!

Начешелону Москаленко, уполітком Мийченко, член губвиконкому Коган».
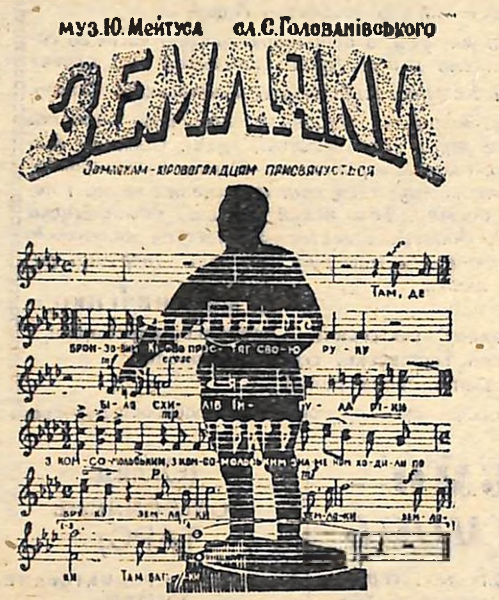
Там, де бронзовий Кіров простяг
свою руку
Біля схилів Інгула-ріки,
(З комсомольським) з комсомольським знаменом ходили по бруку
Земляки, земляки, земляки.
Там батьки наші бились за волю
і владу,
І хоч нас посріблили роки,
(Залишились) залишилися вірними
Кіровограду
Земляки, земляки, земляки.
Всі ми вийшли з його робітничої
школи,
З-під його трудової руки,
(Не забудуть) не забудуть тієї
науки ніколи
Земляки, земляки, земляки.
Розлетілися ми по країні з роками,
Та єднають нас юні думки,
(І лишились) і лишились повсюди
навіки братами
Земляки, земляки, земляки.

Ветерани—взірець для всіх

ЗУСТРІЧ з другом — завжди радість. Коли ж зустрічаються друзі юності, які були разом у свої неспокійні комсомольські роки, радість стає подвійною. Тому зрозуміло, як схвилювала мене звістка про те, що в Кіровограді відбудеться зліт ветеранів комсомолу.

Мені здається, що ця зустріч — немов би звіт перед товаришами про те, наскільки вірні ми були своїм мріям юності, ідеалам.

Я присвятив своє життя справі народної освіти, вихованню молоді. Вже в 1919 році займався цим, працюючи при Любомирському ревкомі, а з 1924 року став вчителем у Новоукраїнському районі. Свою основну роботу поєднував з участю в комсомольському житті. В роки ліквідації куркульства і створення колгоспів мені, як комсомольському активістові, довелося працювати в Бобринецькому, Новоукраїнському, Єлисаветградському, Піщанобрідському та інших районах області.

Зараз працюю директором Одеської середньої школи № 11. Мені радісно, що нинішні мої вихованці можуть вчитися, як жити, мріяти, дерзати, у старої комсомольської гвардії — моїх сучасників.

І. ПОЙЧЕНКО.

СПОГАДИ

...годження трудової дисципліни, боротьба з бандитизмом і дитячою бездоглядністю. Багатьма іншими справами заповнені були дні тривожної комсомольської юності моїх ровесників.

Згодом, у 1923 році, окружком комсомолу направив мене на станцію Помічну для налагодження роботи серед молоді. Там я створив комсомольський осередок. А через деякий час він був створений і у с. Фурманівці. До нас на станцію часто приходили юнаки і дівчата з сіл Олексіївки і Помічної. Ми подружилися з ними, а незабаром допомогли їм створити свої комсомольські осередки.

Коли комсомол на станції Помічній зміцнів, виріс у сильну і боєздатну організацію, окружком КСМ направив мене в Бобринець економпрацівником райкому. Різного роду кустарі і дрібні промисловці жорстоко експлуатували дітей. Мені особисто і моїм товаришам по роботі доволося частенько мати справу з ними.

21 березня 1923 року я був прийнятий кандидатом у члени партії. В наступному році став комуністом. Гарт, одержаний в комсомолі, дав мені змогу виконувати всі доручення партії, завжди бути там, де найпотрібніший. Тому з таким хвилюванням і радістю я згадую давно минулі дні. Ось чому я з таким нетерпінням чекаю зустрічі з тими, з ким разом штудіював університет життя.

М. ЖЕРДІЄВ,
вагар вантажного двору станції Кірово-Українське.

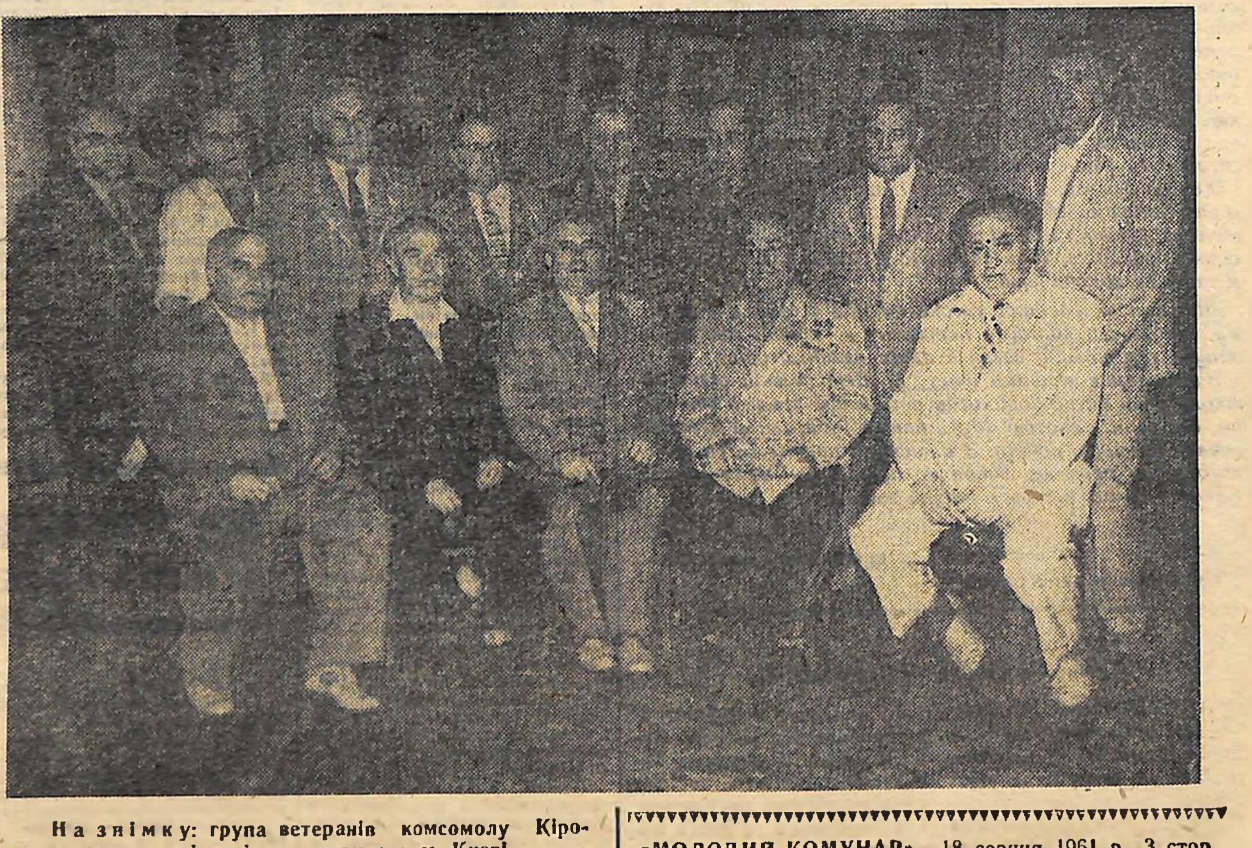

На знімку: група ветеранів комсомолу Кіровоградщини, які нині проживають в м. Києві.

„Юність комсомолу" пише свою історію

ЮНІ хлібороби з комсомольсько - молодіжного табору «Юність комсомолу» Трепівської середньої школи ведуть цікавий альбом. У добре виконаних фотографіях, малюнках, вдалих текстовках відображене життя і трудові успіхи юнаків і дівчат.

Цей своєрідний літопис цікавих справ мешканців табору існує не перший рік. З нього можна довідатись про кращих виробничників, юних будівельників Валентина Романова, Анатолія Єфімова, Миколу Черненка та Миколу Тирцова, які торік збудували чудовий крільчатник, а нині споруджують шлакобетонний павільйон тиру. Окремий розділ присвячується культурному відпочинку, спорту.

Кожний, хто відвідає табір «Юність комсомолу», винесе звідти хороше враження і особливо, якщо познайомиться з учнівськими плантаціями. Їх охоче покаже бригадир шкільної виробничої бригади Микола Боївець.

Юні господарі чекають багатий урожай картоплі, якої зобов'язалися зібрати по 130 центнерів з гектара. Чудовий вигляд на десятигектарній площі має кукурудза сорту «ВІР-42». По 65 центнерів з кожного гектара — таке їх слово. Буйно цвіте соняшник, міцно вкоренилися цукрові буряки, наливаються китиці шовкового проса. І скрізь на спушеній землі не побачиш жодної бур'янини.

П. РОМАНЕЦЬ,
працівник Знам'янської райгазети «Прапор перемоги».

На учнівських гектарах

НАД НАШОЮ СИНЮХОЮ

СПОКІЙНО тече Синюха. Як стрічка в тугій косі дівчини, в'ється по долині. Широкі луки підступають до її берегів. Тут і розташовані землі учнівської навчально-виробничої бригади Тернівської середньої школи.

Вже п'ятий рік іде в школі виробниче навчання за профілем плодоовочівництва. Четвертий рік працює учнівська бригада. Немало корисного зробили за цей час юні господарі. Стали вони справжніми дослідниками.

Про наших селекціонерів йде хороша слава. Це ж ми вивели нові сорти дині з добрими смаковими і транспортабельними якостями. Вона дістала назву «Тернівська-1». А тепер зайняті виведенням нового сорту гарбузів, що мали б великий запас пектину, високий процент цукристості. Одержимо такий сорт шляхом індивідуального відбору з місцевого сорту. Над цим трудяться десятикласниці Люба Ніщук і Галина Блювак.

Працюємо також над створенням нового сорту картоплі, який давав би рясний урожай і був посухостійким. Тут теж користуємося методом індивідуального відбору з місцевого сорту.

В ці дні ми, учні, з особливою увагою читаємо газети, слухаємо радіо. Дуже схвилював нас проект Програми Комуністичної партії Радянського Союзу. Саме нам, молодим, будувати комунізм, паростки якого вже зараз ясно відчутні, зримі. Сільське господарство з кожним роком все більше механізуватиметься, впроваджуються нові досягнення науки і передового досвіду. Тож нехай і наша дослідницька робота на учнівських гектарах віллється маленькою краплинкою в могутню ріку трудової творчості радянських людей.

В. МЕЛЬНИЧЕНКО,
бригадир учнівської навчально-виробничої бригади Тернівської середньої школи.
Новоархангельський район.

ДОРОГА ТІЛЬКИ ПОЧИНАЄТЬСЯ

ЦЕ БУЛО в травні, в квітучому місяці цієї весни. Пахло п'янкою черемхою і буйногривими травами. А тут, на шляху за Києвом, плавився асфальт від гарячого сонця.

На дорозі — десятки велогонщиків. Вони стоять біля старту, час від часу позираючи на небо.

— Хоч би дощик бризнув.

— Розваритися можна на дистанції.

А сонце сміється по-весняному, припікає по-літньому. На небі — жодної хмаринки.

Спортсменки готуються до старту. Попереду дистанція — 50 кілометрів. Шосейна гонка включає в себе часті підйоми, повороти...

— Тримаймось! — піднімають дух дівчата одна одній.

Старт. 80 кращих велогонщиць України рушають у нелегку путь. Серед них розрядники, майстри спорту, чемпіонки республіки. Тут і русява дівчина з Кіровоградщини Женя Буз.

Правою рукою підтримує веломашину, лівою витирає спітніле чоло. Чи то від хвилювання, чи то від передстартової гарячки лунко б'ється серце: здається, от-от вискоче з грудей. Пригадуються напутні слова тренера Олександра Григоровича Циганенка: основне — не зарватися, витримати, не відстати від лідерів, правильно розрахувати сили.

Та сил у Жені досить.

Кілометр за кілометром долає вона. Десять... двадцять... Ще п'ять кілометрів. Майже всі вісімдесят спортсменок йдуть групою.

Та ось кілька гонщиць роблять ривок. Женю це не турбує, вона впевнено тримається лідерів. Так і фінішувала в основній групі суперниць.

...Поверталася із столиці радісною, збудженою.

— Молодець, Женю, — вітали подруги по інституту.

— Та не задирай носа, майстер спорту, — жартували хлопці.

А вона стояла серед друзів, викладачів факультету фізичного виховання і розгублено посміхалася.

В. ЯЗЛОВЕЦЬКИЙ.

Добре проводять свій вільний час робітниця панчішної фабрики Ліда Савельєва (зліва) та робітниця Кіровоградської взуттєвої фабрики Валентина Непомняща. Дівчата постійно тренуються на байдарках, уважно слухають настанови свого тренера Євгена Репняка (на першому плані). Тож і успіхи мають подруги. На змаганнях, які нещодавно відбулися на Інгулі, Валентина на дистанції 500 метрів показала час першого спортивного розряду. Добре фінішувала і Ліда.

Фото В. ШТЕЙНБЕРГА.

БІЛЬШЕ ЗНАЄМО— КРАЩЕ ТРУДИМОСЬ

КОЛИ члени виробничої бригади Верблюзької середньої школи приходять на своє поле, то тут, то там тільки й чуються голоси:

— Ну, чим тобі тут не гай?

— Та що там гай? Це справжні нетрі. Хоч би не заблудитися...

Дійсно, ніби зелений гай, стоїть кукурудза на вісімнадцятигектарній площі. Стебла її вже сягають 2,5—3 метри заввишки, а на кожному з них зав'язалося по два-три, а то й чотири качани. Впевнені учні, що зберуть більше, ніж по 55 центнерів з гектара.

Вже закінчено пасинкування стебел. Нині проводять штучне доопилення.

Та не тільки вирощуванням качанистої займаються члени бригади. Показали вони себе і вмілими овочеводами. Особливо подобається городництво старшокласницям Нелі Коваленко, Олені Троян, Галі Верхогляд, Єві Сультик та іншим. Вони, як і було зазначено в робочому плані бригади, посадили гектар капусти, виростили її. Артіль вже реалізовує урожай. І хоч робіт на капуснику зараз нема, учні не залишають праці на городах. Городник артілі імені Кірова т. Носенко хвалить дівчат за допомогу на збиранні овочевих культур.

Повезло цього літа юнакам. Дев'ятикласники протягом минулого навчального року вивчали комбайн та іншу збиральну техніку. Кожен з них успішно склав екзамен з теорії комбайна. Але одержати посвідчення комбайнера не зміг: треба було пройти практику. Коли постало питання про це, дирекція школи, весь педагогічний колектив звернулися з проханням до правлінь місцевих колгоспів, зокрема імені Кірова та імені Калініна, затвердити учнів помічниками комбайнерів.

Хоч на цей час в сільгоспартілях були вже укомплектовані кадрами збиральні агрегати, однак керівники винесли питання про трудовлаштування учнів на засідання правління, де й затвердили дев'ятикласників помічниками комбайнерів.

Школярі виправдали високе довір'я старших. І в тому, що обидва колгоспи першими в районі закінчили жнива, теж немала заслуга юних механізаторів.

Зараз немає жодного учня у Верблюзькій середній школі, який би не допомагав посильною працею колгоспу. Всі вони з охотою йдуть навіть туди, де на перший погляд незначна робота. З душею виконують її, бо кожного з них окрилює любов до праці, бо кожен знає: тільки в праці міцніють набуті знання.

П. БІЛЯКОВ,
працівник райгазети.

Новгородківський район.

Змагання рибалок

ЗАКІНЧИЛИСЯ змагання рибалок-вудочників Кіровоградської секції добровільного товариства мисливців та рибалок. Переможцями поєдинків стали А. Ніколенко, Г. Шейхіслав, І. Волченко, А. Чебанний.

Ці змагання в Кіровограді проводяться вперше. Вони послужать початком колективних виїздів спортсменів-рибалок до Кременчуцького моря та інших водоймищ.

Є. БЕСПАЛОВ-РАДИЧ.

Міжнародне життя

(Огляд повідомлень ТАРС)

РІШЕННЯ, ПРОДИКТОВАНЕ ЖИТТЯМ

Радянський уряд разом з іншими миролюбними країнами енергійно добивається створення необхідних умов для міцного і тривалого миру в Європі. Цій меті служать радянські пропозиції в німецькому питанні. Наша Батьківщина твердо заявила про свій намір добитися укладення німецького мирного договору і на цій основі розв'язати питання про Західний Берлін.

Проте правлячі кола США, Англії, Франції і Західної Німеччини у відповідь на миролюбні радянські пропозиції роздувають воєнну істерію і погрожують застосувати військову силу. Країни, які входять до агресивного Північноатлантичного блоку (НАТО), збільшують чисельність своїх армій. Штаби розробляють плани військових мобілізацій, готують варіанти вторгнення на територію НДР. Особливо шаленіє Бонн. Агресивні сили форсують мілітаризацію Західної Німеччини, нарощують сили бундесверу, оснащуючи його новими видами зброї. В Бонні явно взято курс на те, щоб заступити шлях усякому мирному врегулюванню з Німеччиною.

Водночас західні держави продовжують використовувати Західний Берлін як центр підривної діяльності проти НДР та інших країн соціалістичного табору. Тут створено безліч шпигунських і диверсійних організацій, які мають радіостанції, органи преси, а також великі кошти. Вони вербують агентуру для засилки в НДР та інші соціалістичні країни. Особливо посилилася підривна діяльність з Західного Берліна після того, як Радянський Союз та інші миролюбні народи виступили з пропозицією про невідкладне мирне врегулювання в Німеччині.

В цьому зв'язку уряди держав — учасниць Варшавського договору звернулися до Народної палати і уряду НДР з пропозицією встановити на кордонах Західного Берліна такий порядок, який надійно заступив би шлях для підривної діяльності проти соціалістичних країн. Рада міністрів НДР запровадила на кордонах Німецької Демократичної Республіки, включаючи кордон з західними секторами Берліна, посилений контроль. Заходи, здійснені урядом НДР, не зачіпають пересування і контролю на комунікаціях між Західним Берліном і Західною Німеччиною.

Широкі кола міжнародної громадськості з розумінням і підтримкою зустріли ці заходи, продиктовані самим життям. Як і слід було чекати, заходи уряду НДР викликали злобну реакцію Бонна і деяких політичних діячів західних держав. Проте здравомислячі кола на Заході, коментуючи ці заходи, знову підкреслюють необхідність невідкладних переговорів у питанні про німецький мирний договір. Так, англійська газета «Івнінг стандард» виступає за якнайшвидше скликання наради для розгляду питання про Західний Берлін.

В ІНТЕРЕСАХ РОЗВИТКУ ДОБРОСУСІДСЬКИХ ВІДНОСИН

15 серпня в Токіо відкрилась велика торговельно-промислова виставка Радянського Союзу. Вона покликана сприяти дальшому розширенню торговельних зв'язків і добросусідських відносин між СРСР і Японією. Торгівля між обома країнами неухильно зростає. За даними японського агентства Кіодо Цусін, японо-радянський товарооборот у 1958 році становив у грошовому виразі 40 мільйонів доларів. А в 1960 році він збільшився до 146 мільйонів доларів.

В зв'язку з відкриттям виставки в Японію прибув перший заступник Голови Ради Міністрів СРСР А. І. Мікоян. Йому був виявлений теплий, гостинний прийом японською громадськістю. Японська преса, представники ділових кіл підкреслюють, що приїзд товариша А. І. Мікояна сприятиме дальшому зміцненню відносин обох країн.

Японія і СРСР — близькі сусіди. У наших народів багато спільних інтересів. Їх насамперед зближує прагнення до миру. Виступаючи на відкритті виставки, А. І. Мікоян відзначив, що Радянський Союз щиро прагне до повної нормалізації відносин з Японією, встановлення і розвитку співробітництва з нею на основі рівності, взаємного поважання незалежності і суверенітету, невтручання у внутрішні справи один одного.

Великий інтерес, який виявляється в Японії до радянської виставки, свідчить про те, що вона безсумнівно буде значною віхою на шляху дальшого поліпшення взаєморозуміння між двома народами.

РОДЕЗІЯ ВИРУЄ

«Під натиском нездоланного урагану змін, який проноситься над Африкою, руйнуються останні підвалини колоніалізму на цьому континенті», — писала недавно газета «Ганіен таймс». Підтвердженням цих слів є події в Родезії, яка є англійською колонією в Африці. Корінне населення Південної Родезії рішуче виступило проти розробленого англійськими властями проекту конституції. На маневри колонізаторів, які намагаються зберегти всю повноту влади в Південній Родезії в руках білих, місцеве населення відповіло широкою хвилею протесту. В активну боротьбу проти колонізаторів вступила і Північна Родезія. Колоніальні власті заборонили тут діяльність об'єднаної партії національної незалежності — найбільш масової партії Північної Родезії. Але ніякі репресивні заходи не можуть перешкодити антиколоніальній боротьбі народу Родезії. Як свідчать очевидці, на півночі країни шляхи блоковані озброєними партизанами. Лондонська газета «Рейнольдс ньюс» пише, що становище в Північній Родезії близьке до громадянської війни.

Так, слідом за Анголою, полум'я національного визвольного руху охопило і останні острівки британського колоніального панування в Африці.

ІДЕЇ МОСКОВСЬКОГО ФОРУМУ ПОДІЛЯЮТЬ МІЛЬЙОНИ ЮНАКІВ І ДІВЧАТ

В усіх країнах визнають великий успіх Всесвітнього форуму молоді, який відбувся недавно в Москві. Повернувшись на батьківщину, керівники зарубіжних молодіжних організацій, учасники форуму підкреслюють, що ідеї форуму, його Звернення поділяють мільйони юнаків і дівчат. Президент Всеіндійської федерації молоді, депутат парламенту Васудева Наір цими днями заявив, що звернення форуму відображає міцніючу єдність молоді, яка виступає проти воєнної загрози, за роззброєння, знищення колоніалізму і забезпечення прав молоді.

(ТАРС).

Т. в. о. редактора
В. КРАМАРЕНКО.

В кінотеатрах міста

КІНОТЕАТР «МИР». Для дітей — «Семеро сміливих». Початок о 10 год. ранку. «Жінка в халаті». Початок о 12 год., 2 год., 4 год., 6, 8, 10 год. вечора.

КІНОТЕАТР ІМ. ДЗЕРЖИНСЬКОГО. Для дітей — «Сашко». Початок о 9 год. 30 хв. та 11 год. 15 хв. дня. «Кам'яні горизонти». Початок о 1 год., 2 год. 45 хв., 4 год. 30 хв. дня, 6 год. 15 хв., 8 год., 9 год. 45 хв. вечора. На літньому майданчику — о 9 год. вечора.

КІНОТЕАТР «СИВАШЕЦЬ». Для дітей — «По щучому велінню». Початок о 10, 11 год. 20 хв. ранку та 12 год. 40 хв. дня. «Лісова пісня». Початок о 2, 4 год. дня та 6 год. вечора. В залі відбудеться зустріч з артистами театру імені Івана Франка, які знімалися у фільмах: «Роман і Франческа», «Доля Марини», «Григорій Сковорода». Після зустрічі — перегляд фільму «Роман і Франческа». Початок о 8 год. 30 хв. вечора. На літньому майданчику «Рятуйте наші душі». Початок о 9 год. вечора.

НАША АДРЕСА

ТЕЛЕФОН

м. КІРОВОГРАД, вул. ЛУНАЧАРСЬКОГО, 36.
Телефони: редактора — 56-12, відповідального секретаря — 60-14, відділів — 50-24.
Газета виходить у середу, п'ятницю і неділю.

«Молодой коммунар» — орган Кировоградского областного комитета ЛКСМУ, г. Кировоград.

Кіровоградська обласна друкарня ім. Г. М. Димитрова Облвидаву, м. Кіровоград, вул. Луначарського, 36.

БК 00692. Зам. № 5520. Т. 27.000.